

mulig Diskretion, navnlig med Hensyn til de tre Punkter, som jeg omtalte forleden Dag, og som jeg ikke mener, jeg behøver at gentage nu. Det ærede Medlem sagde endvidere, at denne Betænkning rummede flere personlige Angreb paa Industriens Mænd, saaledes forstod jeg i hvert Tilfælde det ærede Medlems Udtalelser. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem har udtalt dette, idet jeg jo er afskaaret fra at bede det ærede Medlem dokumentere det; jeg mener nemlig ikke, det er rigtigt, jeg mener ikke, der i denne Betænkning er rettet personlige Angreb paa nogen af Industriens Mænd. Jeg ved meget vel, at der paa enkelte Steder som en Kriseaarsag er peget paa, at det muligt kunde skyldes for dyr Administration eller for dyr Drift paa den ene eller den anden Maade, men deri mener jeg ikke, man kan se et personligt Angreb paa Industriens Mænd. Det ærede Medlem mente, at Venstres og Regeringens Standpunkt var det, at Krisen skyldtes de for dyrt indkøbte Varer. Det er ogsaa rigtigt, det mener vi, er en af Aarsagerne til Krisen, det er nemlig Kendetegnet paa enhver Krise, at man ligger med Varer, som er for dyrt indkøbt.

Det ærede Medlem kom ogsaa lidt ind paa Importreguleringen. Med Hensyn til Importreguleringen mener jeg at have gjort Rede for mit Standpunkt ved de faa Bemærkninger, jeg gjorde til det ærede Medlem Hr. Rode. Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener, at den Betragtning, som Venstre har gjort gældende, at man maatte bidrage til, at Prisniveauet gik ned, var en overfladisk Betragtning, fordi samtidig med, at Priserne gik ned, vilde ogsaa Købeevnen gaa ned, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke rigtigt, at vi har sagt, at det gjaldt om at bringe Priserne i al Almindelighed ned for derigennem at komme igennem Krisen. Det, som Regeringen har høvdet, er, at man maatte bringe Produktionsomkostningerne ned, og naar man fra alle Sider er enig om, at en af Hovedaarsagerne til Krisen er Misforholdet mellem Prisen og Købeevnen, mener jeg, det er ganske indlysende, at et af Midlerne til at komme igennem Krisen utvivlsomt maa være at bringe dette Misforhold ud af Verden, og kan man ikke hæve Købeevnen, maa man reducere Produktionsomkostningerne for derigennem at bringe Prisen paa den færdige Vare ned. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var heller ikke tilfreds med min Bemærkning om den danske Industris

Levedygtighed, og han mente, at den Kvalitetsproduktion, som jeg anbefalede, ogsaa beroede paa en overfladisk Opfattelse af Situationen. Jeg vil om disse Udtalelser sige, at jeg har talt her om den danske Industris Stilling i al Almindelighed, og jeg kan ikke se, at der er noget urigtigt i at sige, at den danske Industris Levedygtighed navnlig, men derfor ingenlunde udelukkende maa søges paa de Omraader, hvor Kvaliteten gaar forud for Kvantiteten. Men rent bortset derfra maa jeg sige til det ærede Medlem, at hvis han virkelig har Ret i sine Udtalelser om, at det ikke kan nytte noget at forbedre Kvaliteten, naar man ikke kan finde Afsetning for sine Varer, fordi der ikke er nogen Mulighed for Eksport, og han derfor bad mig anvise, hvor han kunde eksportere disse Varer, maa jeg give det ærede Medlem Ret i, at saa ser det ogsaa efter min Mening meget mørkt ud for dansk Industri. Jeg tror imidlertid ikke, det er rigtigt, og jeg tror heller ikke, Industrien har den Opfattelse.

Det ærede Medlem mente til sidst, at Ministeriet ikke havde gjort nok for at mildne Krisen, han sagde — jeg husker ikke Ordene nøjagtigt —, at Ministeriet burde have gjort noget virkeligt for at lindre Krisen, men det ærede Medlem sagde ikke, hvad han mente, der skulde være gjort, og jeg tror dog, det ærede Medlem deler sin Partifælle Hr. Pitzners Opfattelse, at en à jour Føring af Toldsatserne ikke vilde have hjulpet os ud af Krisen. Jeg mener, Ministeriet har gjort — og jeg kan i saa Henseende henholde mig til Statsministerens Udtalelse —, hvad man kunde forlange af Regeringen, vi er gaaet saa langt, som vi kunde strække os, naar Hensyn tages til de økonomiske Ofre og til Bestræbelserne for at holde Beskæftigelsen oppe, saa meget det var muligt.

Til det ærede Medlem Hr. Lemvig-Müller skal jeg sige, at jeg ikke ønsker at svare det ærede Medlem i samme Tone, som det ærede Medlem fandt for godt at anvende overfor mig i sin Tale i Dag. Jeg skal fastholde mine Udtalelser fra forleden Aften, hvori jeg gav Udtryk for den Opfattelse, at det ærede Medlems Omtale af vore Bankforhold paa visse Punkter laa udenfor, hvad man efter min Mening burde bringe frem i denne Sal, og ikke var præget af Objektivitet og Upartiskhed. Det ærede Medlem sagde, at til Støtte for disse Udtalelser om vore Bankforhold laa Oplysninger, han havde søgt, saa vidt jeg husker, rundt omkring i Landet hos Køb-